

Pět vybraných žáků z naší školy vyjelo v březnu tohoto roku na studijní pobyt Erasmus+ na Slovensko, a to na tři týdny. Nejprve se nám doba odloučení od našich rodin zdála téměř nepřekonatelná a na cestu se nám příliš nechtělo. Na druhé straně, ta příležitost k získání nových zkušeností se opakovat nebude. S mírným sebezapřením jsme tedy v neděli 5. března nasedali do automobilu, kterým nás měl náš učitel odborného výcviku odvézt do neznáma.

Večer jsme v pořádku dorazili do našeho prvního cíle, kterým byl penzion Luna v Jacovciach, kde jsme měli zajištěné ubytování a snídaně s večery. Už první prohlídka ubytování výrazně rozptýlila naše počáteční obavy a dobrá večere nás téměř úplně uklidnila. Spát jsme šli s očekáváním, jaké bude přivítání ve škole a jakou konkrétní práci budeme po dobu naší stáže dělat.

V pondělí ráno nás uvítali na střední škole agrotechnické v Topoľčanech, tam jsme se seznámili se školním opravářským střediskem, ukázali nám své dílny a prohlédli jsme si i jejich vybavení dílen a stroje. Po prohlídce školy jsme se rozjeli do firemního zastoupení společnosti JD servis Továrniky. Tady nás nejprve seznámili s pravidly a zásadami uplatňovanými ve firmě, bezpečností práce a dále pak se zaměstnanci servisu. Poté jsme byli rozděleni k určeným zaměstnancům a hned první den jsme začali pracovat. Zaměstnanci, ke kterým jsme byli přiděleni, nám dávali za úkol nejprve jednodušší údržbu strojů a demontážní a montážní práce. Samozřejmě jsme takto byli od nich testováni, aby zjistili, jak odborné práce nám mohou svěřit. Pracovali jsme na opravách traktorů John Deere. Byly to opravy převodů, náprav a nakonec i motorů. Po celou dobu tří týdnů stáže jsme každý den nabírali další a další nové zkušenosti. Od údržby strojů jsme se postupně dostali až k opravě celého motoru. V podstatě jsme úplně zapadli do kolektivu dílny a její vedoucí pro nás neměl jiná slova než chválu. Přestože jsme zpočátku na stáž jeli s těžkým srdcem, tak jsme se na konci se stejně těžkým srdcem s prací na dílně i dočasnými spolupracovníky loučili. Zkušenost to byla cenná a příležitost jedinečná.

Po práci jsme volný odpolední a víkendový čas věnovali výletům a poznávání slovenských hradů, zámků a rozhleden. Byli jsme v termálních lázních, vylezli na Čertovicu a navštívili jeskyně. Čas pobytu rychle uběhl, a tak v poslední den odjezdu přišlo rozloučení jak se zaměstnanci servisu, tak i s vedením školy a my vyrazili zpět domů. Na dotaz našeho učitele, jak hodnotíme tři týdny stáže na škále bodů od 1 do 10, jsme všichni svorně dali hodnocení 11.